

Μὰ ποῦ ἀγροίκαε κανένας ! Κι' ἂν ἀγροίκαε ποῦ καταλάβενε ! Τραγοῦδι, σοῦ λέει, εἶνε.

Μόνον δυὸ γρηῆς τό 'νοιωσαν τὸ τραγοῦδι κ' ἐπῆρε ἡ μιὰ τὰ δυὸ της κορίτσα καὶ ἔπιασε τὸ βουνὸ κ' ἡ ἄλλη κρύφθηκε ἀπὸ ἓνα σπάρτο. Γιατὶ πλάκωσαν μὲ μιᾶς οἱ κουρσάροι, ἄλλοι ἀπ' ἐδῶ κι' ἄλλοι ἀπ' ἐκεῖ μὲ τῆς τρουμπέτες καὶ τῆς φωνές τους, ἔσφαξαν, ἄρπαξαν, ἐσκότωσαν, πῆραν καὶ τὴ βασιλοπούλα, πᾶν 'ς τ' ἀνάθεμα !...

Νὰ κ' ἡ κλωσσοῦ, ἡ χρυσῇ κλωσσοῦ τῆς βασιλοπούλας, μὲ τὰ χρυσᾶ πουλιά της, ἐκεῖ 'στὴν ἀλῶνα τοῦ "Αἰ Νικόλα εἶνε θαμμένη ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ χαλασμοῦ. Μὰ ποῖος μπορεῖ νὰ τὴν εὔρη νὰ κάνῃ τὴν τύχη του !...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑΣ

ΧΗΡΟΙ ΚΑΙ ΧΗΡΑΙ

- Λοιπὸν ὁ ἄνδρας σου ἦτο χῆρος ;
- Βέβαια ! εἶμαι ἡ δεύτερη γυναῖκά του.
- Καὶ δὲν φέρνει ποτὲ λόγῳ γιὰ τὴν πρώτη ;
- Δὲν παίρνει τὰ μοῦτρά του ! 'Αρχίζω τότε καὶ τοῦ μιλῶ κι' ἐγὼ γιὰ τοὺς δυὸ πρώτους ἄνδρες μου !